

Příběh o osvobození

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 130, 1-4)

1 Z hlubin bezedných tě volám, Hospodine,

2 Panovníku, vyslyš můj hlas! Kéž tvé ucho pozorně vyslechne moje prosby.

3 Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo obstojí, Panovníku?

4 Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň.

Píseň: EZ 221 - Když ráno slunce vzbudí

Modlitba:

Svolal si nás Bože, shromáždil jsi nás ke svému slovu. Jak často jsme si nebyli vědomi, že to potřebujeme. Jak často se domníváme, že se dá žít bez tvého zavolání. Jak často jsme se domnívali, že se dá obejít bez společenství bratrů a sester, bez společenství modlitby, chvály, naslouchání. Bože dotkni se nás, povzbuď nás, ať pozvedneme své oči k Tobě, ať se ptáme po Tvém slovu. Pane nauč nás nejenom přijímat, ale také rozdávat povzbuzení a pomoc. Prosíme proměň nás, zbav nás pýchy a zbav nás malomyslnosti. Pomoz nám rozlišovat pravdu a lež, ať se ošklivíme křivdu a nepravostí. Proměň nás lidi Tebou povoláné. Amen

I. Čtení: (Iz 38, 10–20)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná u proroka Izajáše 38, 10-20.

10 Již jsem si říkal: „Uprostřed svých dnů se do bran podsvětí odeberu, je mi odečten zbytek mých let.“

11 Říkal jsem si: „Nikdy už nespatřím Hospodina, Hospodina v zemi živých, člověka už nikdy nezahlédnu, přiřadím se k obyvatelům té říše zapomnění.

12 Moje obydlí je strženo a stěhuje se ode mne jak pastýřský stan. Svinul jsem svůj život jako tkadlec dílo. On sám odřízl mě od osnova. Do dnešního večera jsi se mnou hotov!

13 Stavěl jsem si před oči až do jitra, že mi jako lev rozdrtví všechny kosti. Do dnešního večera jsi se mnou hotov.

14 Jako rorejs a jeřáb, tak sípám, kvílím jako holubice, zemdlely mé oči upírající se na výšinu. Panovníku, jsem v tísní, zasaď se o mne!

15 Proč bych dále mluvil? Vždyť to, co mi řekl, učiní bezpochyby. Doputuji veškerá svá léta s hořkostí své duše.

16 Panovníku, kvůli tomuhle se žije? Žil můj duch pro tohle vše, co zažil? Uzdrav mě a zachovej mi život!

17 Hle, ta hořkost přehořká mi byla ku pokoji. Ty sám vytrhl jsi z jámy zániku mou duši, za sebe jsi odhodil všechny mé hříchy.

18 Vždyť podsvětí nevzdává ti chválu, smrt tě nedovede chválit, ti, kdo sestoupili do jámy, už nevyhlížejí tvou věrnost.

19 Živý, jenom živý, vzdá ti chválu jako já dnes, otec seznámí s tvou věrností své syny.

20 Hospodine, buď mou spásou! Budeme hrát na strunné nástroje po všechny dny svého žití v Hospodinově domě.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: EZD 635 - Tvá, Pane, láska

Kázání: (Mk 5, 1-20)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Marka 5, 1-20. Tam čteme:

- 1 Přijeli na protější břeh moře do krajiny gerasenské.
- 2 Sotva Ježíš vystoupil z lodi, vyšel proti němu z hrobů člověk posedlý nečistým duchem.
- 3 Ten bydlel v hrobech a nikdo ho nedokázal spoutat už ani řetězy.
- 4 Často už ho spoutali okovy i řetězy, ale on řetězy ze sebe vždy strhal a okovy rozlámal. Nikdo neměl sílu ho zkrotit.
- 5 A stále v noci i ve dne křičel mezi hroby a na horách a bil do sebe kamením.
- 6 Když spatřil zdálky Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem
- 7 a hrozně křičel: „Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Při Bohu tě zapřísahám, netrap mě!“
- 8 Ježíš mu totiž řekl: „Duchu nečistý, vyjdi z toho člověka!“
- 9 A zeptal se ho: „Jaké je tvé jméno?“ Odpověděl: „Mé jméno je ‚Legie‘, poněvadž je nás mnoho.“
- 10 A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny.
- 11 Páslo se tam na svahu hory veliké stádo vepřů.
- 12 Ti zlí duchové ho prosili: „Pošli nás, ať vejdemo do těch vepřů!“
- 13 On jim to dovolil. Tu nečistí duchové vyšli z posedlého a vešli do vepřů; a stádo se hnalo střemhlav po srázu do moře a v moři se utopilo. Bylo jich na dva tisíce.
- 14 Pasáci utekli a donesli o tom zprávu do města i do vesnic. Lidé se šli podívat, co se stalo.
- 15 Přišli k Ježíšovi a spatřili toho posedlého, který míval množství zlých duchů, jak sedí oblečen a chová se rozumně; a zděsili se.
- 16 Ti, kteří to viděli, vyprávěli jim o tom posedlém a také o vepřích, co se s nimi stalo.
- 17 Tu počali prosit Ježíše, aby odešel z těch končin.
- 18 Když vstupoval na loď, prosil ho ten člověk dříve posedlý, aby směl být s ním.
- 19 Ale Ježíš mu to nedovolil a řekl: „Jdi domů ke své rodině a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smiloval.“
- 20 Ten člověk odešel a začal zvěstovat v Dekapoli, jak veliké věci mu učinil Ježíš; a všichni se divili.

Milí přátelé,

V úvodě knihy **Rady zkušeného ďábla** píše **C.S. Lewis**: „Ve vztahu k ďáblům se lidé mohou dopustit dvou stejně závažných chyb. První z nich by bylo nevěřit v jejich existenci. Druhou chybou je v ně věřit a současně mít o ně přílišný a nezdravý zájem. Ďáblové sami mají z obou těchto chyb stejně velkou radost a vítají mezi sebou stejně nadšeně materialistu i čarodějníka.“

Milé sestry a milí bratři,

bulvární tisk by měl o čem psát a titulky novin by byli ohromující: **Katastrofa, která ochromila život v Gerasa. Lidé přišli o 2000 vepřů. Ztráta desítek milionů. V Gerase řádil exorcista.** Asi takhle by to shrnuli novináři tisku. Taky, když jsem napsal článek do novin, byl jsem překvapen, jak jen dokážou napsat poloviční pravdu. A ještě k tomu titulek, který to vůbec nevystihuje.

Dnešní příběh o uzdravení posedlého nám zní dost zvláště. Vyvolává představy, o kterých by většina lidí usoudila, že nepatří do dnešního světa. Zní nám to všechno jako z hororu.

Z jeskynních hrobů vystupuje jakýsi posedlý člověk, šílenec, který je velmi nebezpečný. On tam však není náhodou. **Ty hroby jsou jeho domovem** a člověk se neodvážá tudy chodit. V jeho domově to vypadá jako na hřbitově a hřbitov je jeho domovem. Mrtví ti ho nechají křičet a je jim jedno, že kolem sebe mlátí kamením a nevynechá z toho ani sebe samého. Najednou je tady někdo, kdo v tom žije napořád a nedokáže žít mezi živými. Svět mrtvých je v tomto případě především vyhnanství, kde má od světa živých pokoj. Je neschopný žít v lidské společnosti. Není tady řečeno, že to byla jeho volba. Kdo by si takový život dobrovolně zvolil!? Byl snad ten člověk nekrofil?

Nikdo neměl sílu k tomu, aby ho spoutal natolik, že by přestal ohrožovat kolemjdoucí. Řetězy ze sebe ztrhal a okovy rozlámal. Co co ho váže ke světu živých, to byly hlavně řetězy na ruku a okovy na nohách. O náhodných kolemjdoucích, které potkáváme na ulici, obvykle neuvažujeme, jak silný řetěz by je dokázal udržet. Nebo jak silný řetěz by dokázal udržet moji manželku? Já teda takhle neuvažuji.

Tento příběh nám je vyprávěn jako exorcismus. **Exorcismus** znamená, že ten člověk sám o sobě není zlý. On trpí. On se sebepoškozuje. To, co je nebezpečné pro jeho okolí, je nebezpečné i pro něho samého. Ten člověk není zlý, ale to neznamená, že by nebyl nebezpečný. Jeho utrpení může zakusit každý, kdo se k němu přiblíží, stejně jako když je raněná šelma.

Nejsou zlí ani ti, kteří se ho snaží spoutat řetězy. Je to šíleně paradoxní, ale oni se těmi pouty snaží ho vysvobodit od něho samotného. Řetězy jsou najednou pokusy o pomoc a výrazem bezmoci. Prostě to takhle lidskými zdroji nejde. Nebo jde, ale k ničemu to nevede.

Potkáváme tady člověka, který v něčem vězí. Třeba je to jeho minulost, z které nemůže ven. To je případ všech těch kolaborantů a prostitutek, kteří se kolem Ježíše hemží a potřebují pomoci. Člověk si na svém **hřbetě nese svou minulost** a čas od času si potřebuje od ní ulevit, uzdravit.

K našemu posedlému člověku se přiblíží a připluje na návštěvu Kristus. A také jsou tam učedníci, kteří to všechno absolvují a zažívají tu atmosféru. „*Když spatřil z dálky Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem.*“ Sám jde Ježíši vstříc a jejich setkání vyzní tak trochu idylicky: místo toho, aby Ježíše pokousal nebo ho zahrnul do své hry s kamením a řetězy, **poklekne před ním**. Najednou se ta idylka rozplyne a člověk hlasitě křičí. Asi se ho snaží zahnat, zaplašit. Projevuje zájem a zároveň útočí. Situace je komplikovaná, ten člověk není sám sebou – je posedlý. Jenže ten člověk se ještě nedostal ke slovu, dosavadní aktivita je jakousi hysterickou reakcí právě démonů. To, co říká není žádné vyznání víry, ale ve své posedlosti rozeznává u Ježíše autoritu a sílu. Není to víra, která je podmínkou uzdravení. To, co vlastně říká je nabídka patu – remízy, pokusu o smíření, paktu neutočení. „*Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího?*“
Nechme se na pokoji!

A najednou od posedlého přídě útok: „*Při Bohu tě zapřísahám, netrap mě!*“ Člověk, který tráví celé dny sebeulizováním, tím, že do sebe mlátí kamením, tady najednou tvrdí, že Ježíšova blízkost je trápení, které si nezaslouží.

Vypadá to, že Ježíš se nenechá vyvést z míry a jednoduše se zeptá na jméno. A to je ve skutečnosti už součástí exorcismu, aby se s tím „*něčím*“ vyrovnal. Aby se s tím dalo něco dělat, je potřeba znát jméno. Znat jméno je první krůček k léčení. On se vlastně ptá na jméno té posedlosti, **ptá se na diagnózu** a ta mu odpovídá – legie. Římská vojenská jednotka přirovnávaná k posedlosti a fascinaci smrti. A ten člověk se té legii podobá. Římské legii, která ničí a aktivně plundruje celou galilejskou zemi a nenechává kamen na kameni. A ten posedlý, který do sebe mlátí kamením, se té zemi podobá. A tím démonům je v té zemi dobře, proto nechťejí pryč. Celá ta představa o pohanské zemi, o hrobech, o posedlém a také prasecím inventáři je vlastně nečistá.

Posedlosti zvané legie nezbyvá nic jiného jen poprosit o laskavost a udělat ještě jakou takou škodu. Zajímavostí je, že se tady neděje exorcismus vyhánění, ale přeposlání. Nečisté síly, které tady působí, jako zlo, posedlost, fanatismus, lidská zloba jen tak samy od sebe nemizí. Tady platí známe pořekadlo: „*vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá*“, tak trochu ve smyslu svůj k svému, nečisté síly do nečistých zvířat. Vypadá to na kompromis mezi Ježíšem a legii. Posedlost se ocitne v prasatech, ale v krajině nezůstanou, zřítí se do moře. Ježíš na legii použije římskou terminologii – dá jim rozchod. Vidíme tady ekonomickou a ekologickou kalamitu, kterou způsobil Ježíš

Jeden trpící člověk je pro Ježíše důležitější než celé obrovské stádo prasat. Nikoliv však pro chovatele onoho města, kteří se chovají stejně jako ten posedlý – snaží se Ježíše přimět k odchodu. Není se čemu divit, přišli o svoje stádo prasat, o 200 tun masa. Ten posedlý jim připadal nebezpečný, nyní jim musí připadat nebezpečnější Ježíš.

Samotný Ježíš nakonec odchází, ale zanechává tam za sebe náhradu, zvěstovatele, misionáře. Říka mu, aby běžel domu ke svým. Na začátku neměl žádné **své** a **domů** znamenalo na hřbitov. Nyní je schopen opět žít. Ježíš teda vstupuje do tohoto zápasu, aby napravil, odstranil a uzdravil. Ne izoloval! Přichází i dnes, aby to, co je posedlé odkázal do patričních mezí.

Toto je příběh o osvobození. Osamělý muž spoutaný silami, kterým se nedokáže bránit, trpí hlubokým konfliktem a zmatkem. Ježíš se s ním potkává mezi hroby. Muže to přitahuje, ale zároveň se bojí. Je zvědavý, co s ním Ježíš udělá. A On ho prostě uzdraví a vrátí ho jeho přátelům. A zároveň mluví o své zkušenosti s Bohem. O tom, jak veliké věci s ním Ježíše učinil.

Na závěr jenom otázky na tělo: Můžeme se nějak nalézt v onom posedlém? Nežijeme někdy v hrobech sebedestrukce, negativity a sebekritiky? Jaká pouta závislosti nás svazují? Běžíme k Ježíšovi a prosíme ho, aby nás vysvobodil. Amen

Píseň: EZ 452 - Za dar slova, Bože milý

Ohlášky:

- 14.2.2021 – v kostele 15 lidí + on-line bohoslužba od 9:30
- Narozeniny slaví – Aneta Gaudynová
k narozeninám přejeme hodně Božího požehnání
- Na prodej máme EK a NKD za 150,-Kč
- Po bohoslužbách se domluvíme na setkání staršovstva
- Dnešní sbírka je určená pro náš zbor

Hospodina budu chválit za jeho slova, Boha budu chválit za jeho slova. (Žalm 56, 11)

Přímluvná modlitba:

Všemohoucí Bože, který miluješ všechny a nezapomínáš na nikoho, přinášíme před tebe své prosby za tvá stvoření a všechny tvé děti. Rozpomínáme se před Tebou na všechny:

- které trpí nemocí, slabostí, smutkem a zármutkem. Prosíme potěš jich svou přítomností
- kteří jsou bez rodiny a přátel a jediným společníkem je jejich samota. Prosíme navštiv jich ještě dnes
- kteří jsou staří a slabí a myslí už jenom na smrt. Prosíme buď s nimi, buď jejich útechou
- kteří jsou otrokmi závislostí a nevědí si sami pomoc. Prosíme osvobod' je a zachraň je
- kteří neznají, co je láska, a jak je to být milován. Prosíme zahrň jich do své náruče
- prosíme za nás všechny, kteří máme své nedostatky, abychom poznali, že Tvá milost přináší odpuštění a naději na lepší život
- Prosíme za náš stát a republiku, za moudrost pro tich, který vládou a vydávají různé opatření.

A nakonec tě prosíme: ve všem, oč jsme tě žádali, nám ukazuj naši vlastní odpovědnost. Přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 135 Posila na cestu

Posláni: (2. Petrův 1, 3)

Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc, když jsme poznali toho, který nás povolal vlastní slávou a mocnými činy.

Požehnání: (Ef 6, 23-24)

23 Pokoj bratřím i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

24 Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista. Amen

Píseň: EZ 488 - Milost Pána našeho